

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
al. J. Ch. Szucha 12aw Warszawie**SKARGA KONSTYTUCYJNA**

Na zasadzie art. 56 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art..art.: 31 i 46 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r o Trybunale Konstytucyjnym w imieniu własnym wnoszę o stwierdzenie, że art. 24 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, ze zm.) zwanej dalej „Ustawą” jest niezgodny z Konstytucją jako:

- **sprzeczny z art. 2 wskutek naruszania zasady państwa prawa,**
- **sprzeczny z art. 3 przez naruszenie jednolitości państwa wskutek dzielenia obywateli według płci,**
- **sprzeczny z art. 7 Konstytucji gdyż orzeczenia wydane wbrew obowiązującym przepisom dzieląc obywateli w zależności od płci, powodują zaniżenie świadczeń emerytalno-rentowych obywateli płci męskiej wbrew „zasadzie praworządności szczególnej” podważają zaufanie do wymiaru sprawiedliwości w sposób naruszający interes Rzeczypospolitej Polskiej,**
- **sprzeczny z art. 32 Konstytucji przez dyskryminowanie obywateli ze względu na płeć wskutek odmiennego ustalenia wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn,**
- **sprzeczny z art. 33 Konstytucji przez ustalenie różnych praw w życiu społecznym oraz różnych praw w zabezpieczeniu społecznym,**
- **sprzeczny z art. 67 Konstytucji przez określenie odmiennego wieku emerytalnego dla mężczyzn i kobiet;**
- **sprzeczny z art. 91 Konstytucji przez naruszenie Art. 1.1. Dyrektywy Rady z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy oraz Art. 4.1. Dyrektywy Rady nr 79/7 z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego**

w zakresie, w jakim przyznaje prawo do wypłaty świadczenia emerytury - poczynając od dnia powstania do niego prawa, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek o przyznanie tego świadczenia jest sprzeczny z art. 2, art. 31 ust. 3 i art. 67 ust. 1 Konstytucji z uwagi na fakt, iż przepis ten w obecnym brzmieniu stanowi przykład dyskryminacji ze względu na płeć i jest przejawem seksizmu maskulizacyjnego w życiu społecznym.

Jednocześnie wnoszę o:

1. na podstawie art. 24 ust. 2 zd. drugie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kosztów zastępstwa procesowego,
2. przeprowadzenie dowodu z akt postępowań sądowych prowadzonych przez Sąd Okręgowy w S sygn. akt oraz Sądu Apelacyjnego w S sygn. akt wraz z wydrukiem potwierdzenia doręczenia przesyłki sądowej na adres skarżącego.

Legitymacja skarżącego wynika z faktu, iż na skutek sprzecznego z Konstytucją zapisu w w/w ustawie odmówiono mu przyznania emerytury za okres od sierpnia 2016 r. do chwili obecnej pomimo zaistnienia już w dniu sierpnia 2016 r. przesłanek warunkujących wypłatę tegoż świadczenia i złożenia wniosku o przyznanie tego świadczeń - z uwagi na treść zaskarżonego przepisu.

Jednocześnie wskazuję, iż od wyroku Sądu Apelacyjnego w S z dnia września 2019 r. (sygn. akt:) złożony został w dniu grudnia 2019 r. nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego. Wyrok Sądu Apelacyjnego ma charakter ostateczny, a skarga kasacyjna ma charakter środka nadzwyczajnego - tym samym skarżący wyczerpał przysługujące mu środki zaskarżenia.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w S z dnia września 2019 r. został przesłany na adres skarżącego korespondencją pocztową o nr i odebrany w dniu 17.10.2019r. Tym samym zachowany został termin do wniesienia skargi kasacyjnej wskazany w art. 47 ust 1 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym został zachowany.

UZASADNIENIE

1. Ustalenia faktyczne stanowiące podstawę skargi konstytucyjnej.

Skarżący w dniu września 2016 r. złożył wniosek o emeryturę - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S odmówił przyznania emerytury stwierdzając, że nie posiada okresu stażu emerytalnego w ilości 40 lat.

Skarżący wniósł odwołanie od decyzji o sygnaturze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w S z dnia października 2017 r. odmawiającej mu prawa do emerytury z tytułu braku wieku w postaci ukończenia 65 lat.

Ubezpieczony domagał się przyznania prawa do emerytury z tytułu posiadania stażu emerytalnego w wysokości 38 lat oraz ukończenia 60 lat życia, jednakże ZUS odmówił jej przyznania stwierdzając, że ubezpieczony powinien posiadać staż emerytalny w ilości 40 lat.

2. Podstawa prawna wyroku sądu II instancji i jego uzasadnienie w zakresie zasadności wniesienia skargi konstytucyjnej.

Wobec powyższego skarżący wywiódł odwołanie, które ostatecznie wyrokiem z dnia marca 2018 r. Sąd Okręgowy w S w sprawie o sygn. akt odmówił skarżącemu prawa do emerytury. U podstaw wskazanego rozstrzygnięcia zawisło stwierdzenie, że „władza wykonawcza może dowolnie i zmiennie manipulować wiekiem emerytalnym”. Wyrok powyższy został zaskarżony przez zainteresowanego w dniu kwitnia 2018 r.

Wyrokiem z września 2018 r. Sąd Apelacyjny w S oddalił apelację nie rozpatrując żadnego zarzutu apelacyjnego, ani nie ustosunkowując się do wniosku skarżącego o skierowanie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego.

3. Zasadność wniesienia skargi konstytucyjnej.

Zasadność wniesienia niniejszej skargi jest oczywista w świetle samego orzecznictwa samego Trybunału Konstytucyjnego w szczególności meritum stanowiska zawartego w wyroku z dnia 15 lipca 2010 r. o sygn. K 63/07

„Trybunał Konstytucyjny postanowił o skierowaniu do Sejmu sygnalizacji dotyczącej celowości podjęcia działań ustawodawczych, zmierzających do stopniowego zrównywania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn.”

- które to działania nie zostały podjęte przez 10 lat działania parlamentu, wobec czego niezbędnym staje się umożliwienie Trybunałowi Konstytucyjnemu weryfikacji tego zagadnienia w drodze niniejszej skargi.

Nadto należy zauważyć jednoznaczne stanowiska trzech zdań odrębnych do powyższego wyroku Trybunału Konstytucyjnego z których niniejszy problem został jednoznacznie wyartykułowany:

Ewa Łętowska

Rozumowanie zawarte w wyroku uważam za nawiązujące do paternalistycznego sposobu myślenia o jednej z płci tam, gdzie należałoby używać wzorca neutralnego, genderowego.

12. Z przyczyn wskazanych wyżej w pkt 7-11, argument, iż w art. 67 ust. 1 Konstytucji mówi się, że „zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa”, nie przekonuje o konstytucyjności istniejącego a kwestionowanego mechanizmu prawnego. Margines swobody ustawodawcy zwykłego nie oznacza bowiem dowolności i jest wyznaczony ramami art. 32 i art. 33 Konstytucji.

16. Przykładowo mechanizmem lub gwarancją zapoczątkowującymi przynajmniej dążenie we właściwym kierunku europejskim i konstytucyjnym byłoby rozwiązanie, rezygnujące z ustawowego różnicowania wieku emerytalnego wedle kryterium płci (jak to jest obecnie), utrzymujące jednak to zróżnicowanie (koncesja na rzecz kulturowego i gospodarczego zapóźnienia rozwoju Polski) jako prawną opcję do wyboru przez zainteresowanych.

Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz

Następują zmiany szeroko rozumianej sytuacji społecznej (wzrost aktywności zawodowej kobiet, zmiana modelu rodziny, rozbudowa instytucji opiekuńczych i pielęgnacyjnych). Przy czym ustalenie, czy zmiany tego rodzaju zachodzą i decyzję, czy są one na tyle istotne, by podjąć działania legislacyjne wyrównujące wiek emerytalny kobiet i mężczyzn, pozostawiono ustawodawcy.

*Dostrzegając zmiany tego rodzaju lub co najmniej możliwość ich zachodzenia, przepisy prawa europejskiego zobowiązują państwa członków Unii Europejskiej do okresowego badania, czy nadal istnieją czynniki usprawiedliwiające uprzywilejowanie kobiet (dyrektywa Rady nr 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, Dz. Urz. WE L 6 z 10.01.1979, s. 24). Zwraca się więc w nich **uwagę na przejściowy charakter uprzywilejowania wyrównawczego.***

Czy wreszcie fragmenty zdania odrębnego prof. Teresy Liszcz, które w całości winno zostać wyróżnione wielkimi literami:

Teresa Liszcz:

Odmienne niż Trybunał Konstytucyjny, uważam, że przepis ten jest sprzeczny z art. 33 Konstytucji (przyj. art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

NIERÓWNE TRAKTOWANIE kobiet i MEŻCZYŻN w zakresie nabycia prawa do emerytury JEST OCZYWISTE, skoro kobieta może nabyć to prawo w wieku o 5 lat niższym niż mężczyzna. *Niewątpliwie w tym aspekcie jest to nierówność na niekorzyść mężczyzn, którą trudno uzasadnić obiektywnymi przyczynami w sytuacji, gdy przeciętna długość życia kobiet w Polsce wynosi 80 lat, a mężczyzn – 71 lat i brak danych o gorszym stanie zdrowia lub mniejszej przydatności do pracy kobiet po ukończeniu 60. roku życia niż mężczyzn w tym samym wieku. Już obecnie procent mężczyzn, którzy dożywają emerytury, w stosunku do całej ich populacji jest niższy niż procent kobiet dożywających tego świadczenia.*

Przepis ustanawiający różny wiek emerytalny ze względu na płeć ubezpieczonego

jest EWIDENTNIE niezgodny z art. 33 ust. 2 Konstytucji

w zakresie dotyczącym równego prawa do zabezpieczenia społecznego, gdyż prawo do emerytury z ubezpieczenia społecznego (emerytalnego) jest elementem prawa do zabezpieczenia społecznego. Różny wiek emerytalny odnosi się do podmiotów należących do tej samej klasy (grupy) osób fizycznych. Różnice biologiczne między kobietami i mężczyznami nie są cechami relewantnymi z punktu widzenia prawa do emerytury.

Należy przypomnieć, że rządowy projekt reformy emerytalnej z 1998 r. zakładał zrównanie wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn na poziomie 62 lat. Parlament wycofał się z tego rozwiązania ze względu na opór społeczeństwa, reprezentowanego w tej sprawie przez związki zawodowe.

- w tym elementarnym zakresie przywołanym wyżej skarżący nie czuje się kompetentny dokonywać jakichkolwiek uzupełnień judykatury tego poziomu. *Manifesta non eget probatione.*

W tym stanie rzeczy w pełni uzasadnione jest stwierdzenie, że zapisy ustawowe dzielące obywateli według płci biologicznej są sprzeczne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiąc rażący przejaw seksizmu makulizacyjnego i jako takie winny być wyeliminowane z porządku prawnego.

Skarżący jest radcą prawnym wpisanym na listę OIRP w S _____ pod numerem _____ i tym samym spełnia wymogi art. 44 ust. 1 Ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Załączniki:

- 1) wyrok Sądu Okręgowego w S _____ z dnia .11.2018r.
- 2) wyrok Sądu Apelacyjnego w S _____ z dnia .09.2019 r.
- 3) dowód odbioru wyroku Sądu Apelacyjnego
- 4) kopia legitymacji radcowskiej skarżącego
- 5) cztery kopie skargi z załącznikami